

Full diocesà

1 de setembre del 2019

p4 –Pelegrinatge a Grècia: les petjades de sant Pau

p6 –Entitats catòliques demanen l'acolliment de refugiats

L'Amazònia, un pulmó vital per al planeta

El papa Francesc es va declarar el propassat diumenge dia 25 de juliol «preocupat» pels incendis que estan devastant l'Amazònia i va demanar que «amb el compromís de tots» es puguin extingir «com més aviat millor». Després de l'oració de l'àngelus a la plaça de Sant Pere de Roma, el Sant Pare va ressaltar la importància de l'Amazònia, ara en part afectada per les flames. «Aquest pulmó forestal és vital per al nostre planeta», va dir.

Per la seva banda, l'episcopat brasiler va instar els governs dels països amazònics, especialment el Brasil, a prendre «mesures serioses» per a salvar aquest territori.

En un comunicat, els bisbes recorden que «l'Amazones és

una regió de rica biodiversitat, multiètnica, multicultural i multireligiosa, un mirall de tota la humanitat que, en defensa de la vida, exigeix canvis estructurals i personals de tots els éssers humans, dels Estats i de l'Església».

Precisament per decisió del Pontífex, per al mes d'octubre ja era previst un sínode episcopal per a tractar els problemes de l'Amazònia. Dos dels punts a debatre són el compromís per aturar la desforestació i altres agressions depredadores del territori i la devastació de les comunitats indígenes. El document de treball del sínode, l'anomenat *Instrumentum laboris*, adverteix que el canvi climàtic i l'augment de la intervenció humana estan portant l'Amazònia a un punt de no retorn.

«Tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit»

Diumenge XXII durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

Fill meu, sigues modest en tot el que facis i et veuràs més estimat que el qui dóna esplèndidament. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor. Déu, que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils. La desgràcia dels descreguts no té remei, perquè ha arrelat en ells una planta dolenta. El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny.

(17-18.20.28-29)

Salm responsorial

Instal·làreu els pobres, Déu nostre, al país fèrtil del vostre patrimoni.

(Salm 67)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, vosaltres no us heu acostat a aquella muntanya palpable del Sinai, que era tota ella foc ardent, foscor, negra nuvolada i tempesta, ni heu escoltat el toc del corn i la veu que pronunciava aquelles paraules. Els mateixos que sentiren la veu suplicaren que no continués parlant-los. Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat del Déu viu, la Jerusalem celestial, a miríades d'àngels, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel; us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjancer de la nova aliança.

(12,18-19.22-24a)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant. Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convida a un dinar de casament, no et posis al primer lloc: si hi hagués un altre convidat més honorable que tu, vindria el qui us ha convidat a tots dos i et diria: "Cedeix-li el lloc", i tu hauries d'ocupar el lloc darrer, tot avergonyit. Més aviat quan et conviden vés a ocupar el lloc darrer, i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: "Amic, puja més amunt." Llavors seràs honorat davant tots els qui són a taula, perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.» Després digué al

qui l'havia convidat: «Quan facis un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics. Potser ells també et convidarien, i ja tindries la recompensa. Més aviat, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu, llavors: ells no tenen res per recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos.»

(14,1a.7-14)

«Mes aviat, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu, llavors: ells no tenen res per recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos»

Posem fre al nostre narcisisme

Jean Hakolimana, prev.

Fa quaranta anys, l'autor Lasch C. analitzava la perillosa deriva narcisista de la societat americana, en una obra brillant: *La cultura del narcisisme*. Pocs imaginaven que, quadre dècades més tard, la seva observació local atendria dimensions mundials. Segons ell, la personalitat narcisista centra l'individu sobre si mateix. La meta gairebé única és el propi benestar i l'equilibri emocional. Fora problemes. L'important és viure tranquil evitant complicacions. En conseqüència, hom fuig d'allò que pugui comprometre. No es pren seriosament el que pot significar exigència i esforç. Es parla de drets, mai d'obligacions. Tot val per a viure bé: creences de tota mena, religió a la carta, ètica de conveniència. Els problemes personals s'hipertrofien. L'individu cau en l'apatia i indiferència davant el sofriment aliè.

A aquesta malaltia, Jesús va proposar un remei fa dos mil·lennis, despertant el nostre interès per allò que no interessa: pobres, invàlids, coixos i cecs. D'ells res no es pot esperar; per això no els convida ningú. Als seus deixebles, Jesús els demana un canvi d'actitud: no tancar-se en la mesquineria de relacions interessades i convencionalismes socials. Podem viure de manera desinteressada? Podem estimar sense esperar res a canvi? Estem tan lluny d'aquest esperit de Jesús que, actualment, fins l'amistat, la relació familiar i la intimitat matrimonial s'han tornat un producte del pervers mercat mediàtic. Hem construït una societat on predomina l'intercanvi, el profit i l'interès; una societat on pràcticament tot es compra i es paga; una societat que no sap què fer dels pobres. Tu, fidel de Déu, no oblidis els pobres, invàlids, coixos i cecs.

La imatge

Si vas convidat a un banquet, no ocupis els primers llocs; si cal, ja et faran pujar. Si ets tu qui convida, no hi facis venir els qui et tornaran la invitació, sinó els pobres i els discapacitats que no te la podran tornar.

No són solament coses d'urbanitat; expressen la gratuïtat amb què Déu actua i que els creients reproduïm. I fan més agradable el nostre món ple de rivalitats.

[Les noces dels camperols \(1567\), P.Bruegel el Vell](#)

Agenda

Lit. hores: Setmana II

2 dilluns

—Santa Raquel

1Te 4,13-18/Salm 94/Lc 4,16-30

3 dimarts

—Sant Gregori el Gran

—Sant Simeó Estilita

1Te 5,1-6.9-11/Salm 26/Lc 4,31-37

4 dimecres

La Mare de Déu de la Consolació
(o de la corretja)

—Sant Moisès

Col 1,1-8/Salm 51/Lc 4,38-44

5 dijous

—Santa Teresa de Calcuta

Col 1,9-14/Salm 97/Lc 5,1-11

6 divendres

—Sant Zacaries

Col 1,15-20/Salm 99/Lc 5,33-39

7 dissabte

—Santa Judit

—Santa Regina

Col 1,21-23/Salm 53/Lc 6,1-5

8 diumenge XXIII de durant l'any / Cicle C

La Nativitat de la benaurada
Verge Maria

Les marededéus trobades

(Queralt, Tura, Mont, Núria, Meritxell,
Foix...)

—Santa Adela

Sv 9,13-18/Salm 89/FIm 9b-10.12-
17/Lc 14,25-33

Pelegrinatge a Grècia: les petjades de sant Pau

Montse G.

El dia 23 de juliol un grup de persones del bisbat de Solsona es van trobar a l'aeroport de Barcelona per iniciar un viatge de vuit dies que els va portat a cercar el testimoni històric de l'antiga civilització grega, a través de l'art, l'arquitectura, la filosofia, la mitologia i la natura. Perfectes en l'art, matemàtics en l'arquitectura, savis en els seus pensaments, creadors de déus mitològics que fonamenten la seva història i muntanyes impressionants amb monestirs a les altures, que enmig del silenci i la pau de la nit et poden fer sentir aquella proximitat de Déu, és tal vegada

la idea que els ha quedat d'aquest país, bressol també de la civilització occidental. Seguint les petjades de sant Pau, des de Delfos passant per Corint i arribant a la capital, no és d'estranyar que amb la disbauxa de tants déus tingués la necessitat de parlar al poble d'Atenes des de l'areòpag (antic Tribunal Suprem), turó prop del Partenó, d'un altre i únic Déu per a ells desconegut. Compartint aquest viatge amb el grup, ben avingut, i amb l'amistat que s'ha creat, ha estat una experiència que sens dubte sempre recordaran, malgrat la calor passada.

Cloenda de les Catecolònies de Tàrraga

El bisbe Xavier Novell presidi el dia 27 de juliol la cloenda de les Catecolònies de la parròquia de Tàrraga, a la Colònia Sant Eloi de Gerri de la Sal. El bisbe Xavier, acompanyat de Mn. Josep M. Vilaseca, rector de Tàrraga, va concelebrar una eucaristia de comiat, amb pregàries, ofrenes i cants dels nens i nenes i els seus monitors. Després amb el seus familiars van compartir un dinar de germanor i acabaren amb el cant de l'Hora dels Adéus.

L'eix d'animació de les Catecolònies va estar dedicat a la segona part de la visió parroquial, «en Crist», sobre la temàtica dels herois. El grup va poder gaudir d'un temps esplèndid, amb tot un seguit d'activitats molt diverses i participades. Hi hagué jocs, teatre, tallers, misses, catequesis, oratoris, sortides al riu, concursos, Worship Nigth, esports, piscina, sempre en un ambient fraternal i d'una plena convivència. Informa: Josep Castellà.

Trobada a Lurdes de la Nou

Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes

El diumenge dia 21 de juliol l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes organitzà el 42è Pelegrinatge al Santuari de Lurdes de la Nou, agraïnt el recent pelegrinatge a Lurdes de França, el do de formar part de la gran família de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes i continuar avançant en el projecte de servir els malalts i les seves famílies. El grup Fratello de la diòcesi, igual que participà en el pelegrinatge a França, també acompanyà en el santuari diocesà.

La jornada, amb més de dos-cents pelegrins, començà a les onze del matí amb confessions, seguit de l'eucaristia, àpat

fratern i a la tarda, acompanyats pel bisbe Xavier, exposició del Santíssim, rés del rosari i inauguració de l'espai de veneració de la relíquia de santa Teresa de Calcuta.

Totes aquelles persones que vulguin participar en les activitats de l'Hospitalitat poden posar-se en contacte amb la presidenta, Glòria Padullés, al correu electrònic gloriapadulles48@gmail.com. De moment ens emplacem a rebre els pròxims dies 16 al 18 de novembre les relíquies de santa Bernadeta amb motiu del 175è aniversari del seu naixement.

Exercicis espirituals per a laics i capellans

Del 22 al 26 de juliol van tenir lloc al Seminari de Solsona els exercicis espirituals per a laics i capellans que cada any organitza la comissió de recessos i exercicis de la delegació de Nova Evangelització. Enguany el predicador va ser Mn. Joan Llidó, prevere de la diòcesi de Sogorb-Castelló. Publiquem un parell de frases d'alguns testimonis (a la web hi ha els testimonis sencers).

«Els exercicis espirituals constitueixen una oportunitat única per a tot aquell que estigui receptiu a la meditació i el silenci, a una comunicació amb el Senyor a través de la mirada introspectiva de la pròpia existència.»

«Destaco especialment la reflexió al voltant del martiri i els testimonis de tanta i tanta gent que va donar la seva vida per Crist. Aquesta va ser una de les prèdiques que més va impressionar-me.»

Entitats catòliques demanen l'acolliment de refugiats a la deriva

Redacció

Càritas, CONFER, Justícia i Pau, i la Comissió Episcopal de Migracions, com a membres de la xarxa Migrants con Derechos, van emetre el dia 14 d'agost un comunicat denunciant la situació dels refugiats al mar i la manca d'iniciativa dels governs d'Espanya, Itàlia i Malta amb les persones rescatades a bord dels vaixells *Open Arms* i *Ocean Viking*.

En el manifest afirmen: «Cada vida compta, cada ésser humà és insubstituïble i és un projecte de futur. És una qüestió d'humanitat que ni una sola d'aquestes vides es trunqui. És també un deure ètic de la Unió Europea i els seus Estats membres arbitrar respostes eficaces i respectuoses amb els Drets

Humans davant aquestes situacions. La manca de resposta suposa un incompliment flagrant dels acords internacionals i una gravíssima responsabilitat per omissió davant les morts que es puguin arribar a produir en el present i en el futur.»

Recorden unes paraules del Papa: «La resposta al desafiament plantejat per les migracions contemporànies es pot resumir en quatre verbs: acollir, protegir, promoure i integrar, que expressen la missió de l'Església en relació a tots els habitants de les perifèries existencials.» I conclouen: «En cap cas la resposta no pot ser rebutjar, ignorar, bloquejar i penalitzar, que és el que està succeint.»

Nou prior de la capella de Sant Jordi

Mn. Josep Maria Turull és des de primers del mes d'agost el nou prior de la capella de Sant Jordi del Palau de la Generalitat.

El president de la institució, Quim Torra, ha fet aquest nomenament per substituir Mn. Joan Evangelista Jarque, responsable del culte en les darreres quatre dècades en aquest espai privat que depèn del cap del govern català.

El relleu es va fer efectiu amb una recepció privada als dos priors per part del president Torra, acompanyat de la consellera de Presidència, Meritxell Budó. Seguidament es va celebrar una missa a la mateixa capella de Sant Jordi en presència de familiars i amics dels dos preveres.

Josep Maria Turull i Garriga (Parets del Vallès, 1966) és canonge de la catedral de Barcelona i ex-rector del Seminari Conciliar. A més, actualment és el rector de la basílica de la Sagrada Família.

El Papa escriu als sacerdots: «Gràcies pel vostre servei»

El papa Francesc ha escrit una carta als sacerdots recordant el 160è aniversari de la mort del sant Rector d'Ars, patró de tots els rectors del món.

Es tracta d'una carta que expressa coratge i proximitat als «germans preveres, que, sense fer soroll, ho deixen tot per estar obstinats en el dia a dia de les seves comunitats, als qui treballen a la "trinxera", als qui "donen la cara" quotidianament i sense donar-se gaire importància, a fi que el Poble de Déu estigui atès i acompanyat».

«M'adreço a cadascun de vosaltres—escriu el Sant Pare—, que tantes vegades, de manera desapercebuda i sacrificada, en el cansament o la fatiga,

la malaltia o la desolació, assumiu la missió com a servei a Déu i a la seva gent i, fins i tot amb totes les dificultats del camí, escriviu les pàgines més belles de la vida sacerdotal.»

La carta papal s'obre amb la paraula «dolor» referida a l'escàndol pels abusos sobre menors: «Aquest dolor no és indiferent tampoc als preveres. Així ho vaig poder constatar en diferents visites pastorals [...]. Molts d'ells em van manifestar la seva indignació per les coses succeïdes i també certa impotència, ja que, a més del desgast pel lliurament, han viscut el dany que provoca la sospita i el qüestionament, que en alguns o molts va poder haver introduït el dubte, la por i la desconfiança.»

La Dita

«Sembla la torre de Babel»

Sebastià Codina, prev.

Sembla la torre de Babel... (sense entendre's, xivarri).

Guanyar-se el pa amb el suor del front... (gens fàcil, dificultats; cf. Gn 3,19).

Fer-se'n creus... (venir de nou, quedar esparverat).

Negar el pa i la sal... (rebutjar, no reconèixer els mèrits).

Anar d'Herodes a Pilat... (de qualsevol manera, anar de mal borràs).

Judici salomònic... (assenyat i enginyós).

Portar la creu al coll... (aguantar les maltempsades).

La fe mou muntanyes... (creure ens enfronta als trencacolls).

L'ovella esgarriada... (un desencaminat, un frustrat).

La brossa i la biga de l'ull... (defectes: els nostres i els dels altres).

Bona festa major!

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Diumenge vinent celebrarem la festivitat del Naixement de la Mare de Déu, patrona principal de la nostra diòcesi de Solsona, celebració que coneixem popularment amb el nom de les Marededéus trobades. En gairebé totes les esglésies i santuaris del nostre territori hi trobem belles imatges de Maria. Que entranyables i boniques són les llegendes que expliquen l'aparició i arrelament de la seva imatge en els pobles prop de nosaltres! Precisament el nom bíblic *Emmanuel* vol dir 'Déu amb nosaltres' (cf. Is7, 14).

També són moltes les parròquies, pobles i ciutats que en aquestes dates assenyalades fan la seva festa major, com Solsona, Cardona i Coaner, amb esglésies dedicades a la Mare de Déu. A l'entorn del 14 de setembre, solemnitat de l'exaltació de la Santa Creu, se celebra de manera especial a Cervera, Bellpuig i el Mujal. Precisament, tot just avui, ens trobem entre les festes dels dos copatrons del bisbat —sant Ramon Nonat i sant Pere Claver—, en què fan festa de manera especial a la Coromina i a Verdú, respectivament, i així podríem resseguir les festes principals de les nostres parròquies.

La festa és un factor de cohesió social, les festes ens uneixen com a pobles i entre cultures. I aquest esperit de joia col·lectiva ens recorda, especialment als cristians, el motiu principal de la nostra festa: fer memòria de Maria i de tots els sants i santes que des de fa segles es veneren en les nostres poblacions. Molts dels actes es repeteixen en totes les festes majors, però cada vila sap imprimir el seu caràcter identitari dins la celebració. No és d'estranyar que n'hagin sorgit vertaderes mostres de cultura popular, com ara la Dansa dels Priors de Sant Gil a Torà, el Ball de Bastons de Cardona, els Improperis de Solsona, els Cascaells de l'Ametlla de Merola o les Gales de Queralt o Corbe-

ra, més una llarga corrua de tradicions viscudes intensament aquests dies (no voldria deixar-me'n cap).

És una data en què les famílies es retroben a l'entorn de la taula, com també ens reunim —entorn de la taula de l'altar— els cristians per celebrar l'eucaristia. És per aquest motiu que no podem oblidar que l'ofici de la festa major era, és i ha de continuar essent el pilar fonamental de la nostra celebració. I que, malgrat els canvis inevitables que se succeeixen dins les nostres festes, la missa continuï essent l'eix central de la celebració i de les nostres vides.

Aprofito l'ocasió, ben sincerament, per a desitjar-vos a tots una bona festa major de les vostres respectives poblacions. Al mateix temps, felicito i encoratjo aquelles parròquies, entitats i associacions que mantenen vivament aquestes tradicions que ens ajuden a millorar com a societat i ens uneixen a tots com a poble.

